

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 22 december 1998

Nr 1020—1025

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1020	Lag om ändring av 67 § inkomstskattelagen	2765
1021	Förordning om ändring av 12 § förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse	2766
1022	Förordning om ändring av 11 § förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse	2767
1023	Statsrådets beslut om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncerners bokföring	2768
1024	Utrikesministeriets beslut om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer	2783
1025	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst	2788

Nr 1020

Lag

om ändring av 67 § inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 67 § som följer:

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än den grundränta enligt 1 § lagen om vissa referensräntor (996/1998) som fastställs av vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Ränteförmånen i samband med anställningslån beräknas till den 30 juni 1999 enligt den av Finlands Bank fastställda grundränta som tillämpades innan denna lag trädde i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

RP 252/1998
StaUB 48/1998
RSv 180/1998

Nr 1021

Förordning

om ändring av 12 § förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras 12 § 4 mom. i förordningen den 24 mars 1995 om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse (461/1995) som följer:

12 §

Begränsning av valutarisken

heter som skall fullgöras i en EES-stats valuta kan täckas också med tillgångar angivna i euro.

— — — — —
En ansvarsskuld som svarar mot skyldig-

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1022

Förordning**om ändring av 11 § förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras 11 § 4 mom. i förordningen den 15 september 1995 om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse (1125/1995) som följer:

11 §

Begränsning av valutarisken

heter som skall fullgöras i en EES-stats valuta kan täckas också med tillgångar angivna i euro.

— — — — —
En ansvarsskuld som svarar mot skyldig-

Helsingfors den 18 december 1998

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1023

Statsrådets beslut**om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncerners bokföring**

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1998

Statsrådet har vid föredragning från finansministeriet med stöd av 19 § 2 mom. och 20 § 4 mom. lagen den 10 juli 1987 om statens affärsverk, sådana de lyder i lag 589/1992, beslutat:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Dessa bestämmelser skall iakttas i de statliga affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk (627/1987) tillämpas.

2 §

Ett affärsverk skall ha dubbel bokföring.

3 §

Affärsverket skall iakttä god bokförings-sed.

2 kap.

Bokföring av affärshändelser

4 §

I bokföringen noteras som affärshändelser utgifter, inkomster, finansiella transaktioner samt därtill hörande rättelse- och överföringsposter.

5 §

Kontosystemet skall vara klart och tillräckligt specificerat. Affärsverket skall för varje räkenskapsperiod ha en kontoplan som är försedd med anteckningar om användningstiden.

Varje konto skall fortlöpande bibehållas oförändrat till sitt innehåll. Kontots innehåll

kan likväl ändras på grund av förändringar som beror på affärsverksamhetens utveckling, övergång till ett förbättrat kontosystem eller någon annan särskild omständighet.

Affärshändelserna skall bokföras så att sambandet med resultat- eller balansräkningen kan konstateras utan svårighet.

I bokföringsmaterialet skall antingen verifikationerna eller de på basis av dem gjorda noteringarna i bokföringen alltid finnas i vanlig läsbar skriftlig form.

6 §

Grunden för bokföring av en utgift är mottagande av en produktionsfaktor, och grunden för bokföring av en inkomst är överlåtelse av en prestation (prestationsprincipen). Utgifter och inkomster får även bokföras på grundval av betalning (kontantprincipen).

Om utgifter och inkomster bokförs enligt kontantprincipen, skall försäljningsfordringarna och leverantörsskulderna kunna klarläggas fortlöpande.

7 §

Affärshändelserna skall bokföras kronologiskt (grundbokföring) och systematiskt (huvudbokföring).

Kronologisk bokföring av affärshändelser som avser betalning skall ske utan dröjsmål för varje dag, varvid noteringen även får göras på basis av en sammanställning. Övriga noteringar i bokföringen får göras må-

nadsvis inom två månader från utgången av kalendermånaden.

8 §

Bokföringen skall för varje affärshändelse grunda sig på en daterad och numrerad verifikation över affärshändelsen. En verifikation skall vara försedd med en anteckning om de konton som har använts, om det inte annars är uppenbart på vilket sätt transaktionen bokförts. Verifikationen får uppgöras som mikroutskrift på film eller på annat sätt som möjliggör läsning med förstoringshjälpmedel och, vid behov, skriftlig återgivning i vanlig läsbar form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

Av en utgiftsverifikation skall framgå den mottagna produktionsfaktorn, och en inkomstverifikation skall innehålla en utredning om den överlåtna prestationen. Tidpunkten för mottagandet av en produktionsfaktor och överlåtelsen av en prestation skall kunna visas med hjälp av en verifikation eller dess bilaga eller på något annat sätt.

En verifikation över utbetalning skall om möjligt vara utfärdad av betalningens mottagare eller av ett penninginstitut eller någon annan motsvarande inrättning som förmedlat betalningen. Erhålls inte till grund för bokföringen någon verifikation som utfärdats av en utomstående, skall bokföringen klarläggas med hjälp av kassaapparatens kontrollremsa eller en annan handling som skrivits ut av affärsverket självt.

En verifikation som avser rättelse eller överföring i bokföringen skall vara bekräftad på behörigt sätt.

Noteringarna i bokföringen får grunda sig på sådana verifikationsdata som föreligger i maskinläsbara datamedier och vid behov kan tas fram i vanlig läsbar skriftlig form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

3 kap.

Bokslut

9 §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) resultaträkning,
- 2) balansräkning,
- 3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till resultaträkningen och balansräkningen (noter),

4) den berättelse som avses i 21 § 2 mom. lagen om statens affärsverk, samt

5) finansieringsanalys.

Bokslutet skall bekräftas med specifikationer enligt 21 § till balansräkningen och till noterna.

Bokslutet skall ge en riktig och tillräcklig bild av resultatet av affärsverkets verksamhet och om dess ekonomiska ställning (rättvisande bild). De tilläggsupplysningar som behövs för detta skall lämnas i noterna.

När bokslutet och den ingående balansen upprättas skall följande principer följas:

1) affärsverket skall förutsättas fortsätta sin verksamhet,

2) konsekvens skall iaktas när principerna och metoderna för upprättande av bokslutet tillämpas från en räkenskapsperiod till en annan,

3) försiktighet skall iaktas oberoende av räkenskapsperiodens resultat,

4) den ingående balansen skall basera sig på den föregående räkenskapsperiodens utgående balans,

5) de intäkter och kostnader som hänförs till räkenskapsperioden skall tas upp utan hänsyn till datum för betalningen, och

6) varje tillgång och annan post som tas upp bland posterna i balansräkningen skall värderas för sig.

Den försiktighet som avses i 4 mom. 3 punkten förutsätter särskilt att i bokslutet tas upp

1) endast sådana vinster som har realiserats under räkenskapsperioden och

2) alla avskrivningar och nedskrivningar av aktiva samt uppskrivningar av skulder liksom alla förutsebara förpliktelse och möjliga förluster som har uppkommit under denna eller tidigare räkenskapsperioder, även om dessa blir kända först efter räkenskapsperiodens utgång.

Avvikelse från principerna i 4 och 5 mom. får göras endast av särskilda skäl. Noterna skall innehålla en redogörelse för grunderna för avvikelserna samt en beräkning av dess inverkan på räkenskapsperiodens resultat och den ekonomiska ställningen.

Bokslutet skall upprättas inom tre månader efter räkenskapsperiodens utgång. De handlingar som nämns i 1 mom. skall genast efter det bokslutet blivit färdigt tillställas revisorerna och vederbörande ministerium. Affärsverket skall inom april tillställa statskontoret sitt fastställda bokslut att fogas till statens bokslutsakt.

10 §

I bokslutet skall resultaträkningen och balansräkningen för närmast föregående räkenskapsperiod upptas. Har grupperingen av poster i resultaträkningen eller balansräkningen ändrats under räkenskapsperioden, skall uppgifterna i det tidigare bokslutet om möjligt rättas så att de kan jämföras med det senare bokslutet.

Affärsverket skall under räkenskapsperioden och innan bokslutet färdigställs förhandla om grunderna för sitt bokslut med vederbörande ministerium. Om det uppskattas att resultatet före bokslutsdispositioner enligt det prognostiserade bokslutet väsentligt kommer att avvika från resultatmålet, skall ministeriet även för att iaktta vad som bestäms i 21 § 1 mom. lagen om statens affärsverk förhandla om grunderna för bokslutet med finansministeriet.

Om affärsverket gör upp en delårsrapport, skall delårsrapporten tillställas även vederbörande ministerium.

11 §

I bokslutet skall också ingå ett separat bokslut för verksamhet som enligt lagen om affärsverket bedrivs inom ramen för statsbudgeten. I det separata bokslutet redovisas för verksamhetens intäkter och kostnader samt de förändringar som har skett i fråga om förmögenhet och kapital.

På separata bokslut enligt 1 mom. tillämpas detta beslut, med undantag av 23 § 8 mom. och 26 §. I separata bokslut tillämpas inte på avskrivningarna i bokföringen vad lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) föreskriver om maximala avskrivningar.

I fråga om verksamhet som enligt lagen om affärsverket bedrivs inom ramen för statsbudgeten uppgörs resultaträkningen och balansräkningen enligt de scheman som statskontoret fastställer.

12 §

Den verksamhetsberättelse som ett affärsverk årligen avger till statsrådet skall innehålla

1) uppgifter om verkställigheten av de beslut som riksdagen och statsrådet fattat med stöd av lagen om affärsverk eller som vederbörande ministerium fattat med stöd av lagen om affärsverket,

2) en redogörelse för de väsentliga föränd-

ringar som skett i affärsverkets affärsverksamheter under föregående räkenskapsperiod samt en bedömning av hur affärsverksamheterna utvecklas under den räkenskapsperiod som har börjat,

3) en utredning över omfattningen av affärsverkets forskning och produktutveckling,

4) uppgifter om det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsperioden samt uppgifter om de löner, arvoden och andra ersättningar som betalats till affärsverkets styrelse och verkställande direktör samt om de löneförmåner och andra förmåner som betalats till den övriga personalen,

5) ett förslag av affärsverkets styrelse om användning av räkenskapsperiodens vinst eller täckande av räkenskapsperiodens förlust, samt

6) uppgifter om händelser som är väsentliga ur affärsverkets synvinkel, även då de har inträffat efter räkenskapsperiodens utgång.

Om affärsverket publicerar en årsberättelse, skall det av statsrådet fastställda bokslutet vara klart avskilt från årsberättelsens övriga material.

13 §

Räkenskapsperioden är ett kalenderår. När affärsverksamheten inleds eller upphör får räkenskapsperioden vara kortare.

Ett affärsverk skall se till att ett dotterbolags räkenskapsperiod är densamma som affärsverkets. Statskontret kan av särskilda skäl för en viss tid bevilja dotterbolaget undantag beträffande räkenskapsperioden, vilket skall uppges i den berättelse som avses i 21 § 2 mom. lagen om statens affärsverk.

14 §

Om affärshändelserna har bokförts enligt kontantprincipen, skall noteringarna i bokföringen, med undantag för sådana som gäller affärshändelser av ringa betydelse, innan bokslutet uppgörs rättas och kompletteras så att de stämmer överens med prestationsprincipen.

15 §

I omsättningen ingår affärsverkets försäljningsintäkter från den normala verksamheten med avdrag för beviljade rabatter samt mervärdesskatt och andra skatter som baserar sig direkt på beloppet av försäljningen.

16 §

Som extraordinära betraktas sådana intäkter och kostnader som hänför sig till väsentliga transaktioner av engångskaraktär vilka avviker från affärsverkets normala verksamhet.

17 §

Posterna bland aktiva i balansräkningen delas upp i bestående och rörliga beroende på det ändamål för vilket de är avsedda. Bestående är sådana poster som är avsedda att stadigvarande ge intäkter under flera räkenskapsperioder. Till bestående aktiva i balansräkningen hör också sådan nationalförmögenhet eller därmed jämförbar särskild förmögenhet som är i affärsverkets besittning med stöd av lag om affärsverket. De övriga posterna bland aktiva är rörliga.

18 §

Anläggningstillgångar är föremål samt rättigheter som kan överlätas separat och andra tillgångar vilka hör till bestående aktiva som avses i 17 §.

Omsättningstillgångar är tillgångar som är avsedda att överlätas som sådana eller i fördlad form eller att förbrukas.

Finansieringstillgångar är kontanta medel, fordringar samt finansieringsmedel som tillfälligt är i annan form.

19 §

Med anskaffningsutgift avses de rörliga utgifterna för anskaffning och tillverkning av en tillgång.

Om beloppet av de fasta utgifter som sammanhänger med anskaffningen och tillverkningen av en tillgång är väsentligt jämfört med den anskaffningsutgift som avses i 1 mom., får också deras andel räknas in i anskaffningsutgiften.

Om beloppet av tillverkningstidens ränteutgifter för ett lån som kan hänföras till tillverkningen av en tillgång som hör till bestående aktiva, sammanräknat med de fasta utgifter som avses i 2 mom. är väsentligt jämfört med den anskaffningsutgift som avses i 1 mom., får utöver de fasta utgifterna också ränteutgifterna räknas in i anskaffningsutgiften.

Om inte affärsverket visar något annat, skall anskaffningsutgiften för tillgångar av samma slag vilka ingår i omsättningstillgångarna beräknas enligt först-in-först-ut-

principen eller i motsatt anskaffnings- och överlåtelseordning. Som anskaffningsutgift för sådana tillgångar får även anges realiserade genomsnittliga anskaffningsutgifter vägdade enligt volym.

Bestämmelserna i 4 mom. tillämpas även på de värdepapper av samma slag som tas upp i balansräkningens aktiva men inte utgör omsättningstillgångar.

I en aktiverad anskaffningsutgift inräknade utgifter för anskaffning och tillverkningen av en tillgång skall kunna klarläggas med hjälp av en kostnadsberäkning eller kostnadsräkningar.

En tillgång överförs från omsättningstillgångarna till anläggningstillgångarna till anskaffningsutgiftens belopp eller till beloppet av ett lägre, sannolikt överlåtelsepris.

En tillgång överförs från anläggningstillgångarna till omsättningstillgångarna till ett belopp som motsvarar den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften.

20 §

Resultatregleringar (aktiva) är

1) under räkenskapsperioden eller en tidigare räkenskapsperiod erlagda betalningar av utgifter som realiseras på prestationsbasis eller på motsvarande sätt under följande räkenskapsperioder, om dessa inte skall tas upp bland förskottsbetalningar, samt

2) sådana inkomster realiserade på prestationsbasis eller på motsvarande sätt under räkenskapsperioden eller en tidigare räkenskapsperiod för vilka ingen betalning har erhållits, om dessa inte skall tas upp bland försäljningsfordringar.

Resultatregleringar (passiva) är

1) under räkenskapsperioden eller en tidigare räkenskapsperiod erhållna betalningar av inkomster som realiseras på prestationsbasis eller på motsvarande sätt under följande räkenskapsperioder, om dessa inte skall tas upp bland förskottsbetalningar,

2) sådana utgifter realiserade på prestationsbasis eller på motsvarande sätt för vilka ingen betalning har erlagts, om dessa inte skall tas upp bland leverantörsskulder, samt

3) framtida utgifter och förluster, om dessa inte skall tas upp bland avsättningar på det sätt som bestäms i 25 § 3 mom. eller dras av från det värde av ifrågavarande tillgångs-post som tas upp i balansräkningen.

21 §

I balansspecifikationerna skall i detalj per

grupp förtecknas i affärsverkets balansräkning vid räkenskapsperiodens utgång upptagna

- 1) bestående aktiva,
- 2) rörliga aktiva,
- 3) främmande kapital, samt
- 4) avsättningar.

De i 1 mom. 1 punkten avsedda balansspecifikationerna får alternativt upprättas så att de innehåller enbart ökning och minskningar under räkenskapsperioden.

De i 38 § avsedda noter som affärsverket har fogat till sitt bokslut skall förtecknas per grupp. Över förändringar i dessa specifikationer skall föras en förteckning eller särskild bokföring under räkenskapsperioden, om uppgifterna inte framgår av huvudbokföringen.

Affärsverket får upprätta balansspecifikationerna och specifikationerna till noterna som mikroutskrift på film eller på något annat sätt som möjliggör läsning med förstoringshjälpmedel och, vid behov, skriftlig återgivning i vanlig läsbar form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

22 §

I bokslutet upptas

1) fordringar till nominellt belopp, likväl högst till det sannolika värdet,

2) värdepapper, som utgör finansieringstillgångar, och andra sådana finansieringsmedel till anskaffningsutgiften eller, om deras sannolika överlåtelsepris på bokslutsdagen är lägre, till detta värde, och

3) skulder till nominellt belopp eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrunden.

Fordringar i utländsk valuta samt skulder och andra åtaganden i utländsk valuta omräknas till finsk valuta enligt den kurs som Finlands Bank noterar på bokslutsdagen. Är fordringar eller skulder eller andra åtaganden i utländsk valuta bundna vid en bestämd kurs genom avtal eller på något annat sätt, får de omräknas till finsk valuta enligt denna kurs. Om en fordran eller skuld förfaller till betalning efter en längre tid än ett år efter bokslutsdagen, får de kursskillnader som föranleds av detta tas upp som intäkter eller kostnader senast för den räkenskapsperiod under vilken fordran eller skulden betalas.

23 §

I bokslutet skall räkenskapsperiodens in-

komster tas upp som intäkter. Från intäkterna skall som kostnader dras av de utgifter som sannolikt inte längre medför motsvarande inkomst samt förlusterna. Övriga utgifter får aktiveras i enlighet med vad som bestäms nedan.

Inkomsten av en prestation som kräver lång framställningstid får tas upp som intäkt på grundval av tillverkningsgraden. Det separata bidrag som hänför sig till prestationen skall härvid kunna bestämmas på ett tillförlitligt sätt. Affärsverket skall iaktta samma grund för alla inkomster som avses här när de redovisas som intäkter.

Anskaffningsutgiften för de omsättningstillgångar som återstår vid räkenskapsperiodens utgång skall aktiveras. Är den sannolika anskaffningsutgiften eller det sannolika överlåtelsepriset vid räkenskapsperiodens utgång lägre än anskaffningsutgiften, skall skillnaden dock tas upp som kostnad.

Anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar och andra materiella tillgångar som hör till bestående aktiva skall aktiveras och tas upp under sin verkningstid som kostnad genom avskrivningar enligt plan.

Material och förnödenheter av samma slag vilka hör till omsättningstillgångarna och materiella tillgångar av samma slag bland anläggningstillgångarna, vars anskaffningsutgift är av underordnad betydelse, får i balansräkningen tas upp till samma belopp från en räkenskapsperiod till en annan, om de av affärsverket omsätts så att deras kvantitet och sammanlagda värde inte varierar väsentligt.

Utvecklingsutgifter får aktiveras med iakttagande av särskild försiktighet. De aktiverade utvecklingsutgifterna skall avskrivas enligt plan inom fem år, om inte en längre avskrivningstid, högst 20 år, av särskild anledning kan anses överensstämma med god bokföringssed.

Har andra utgifter med lång verkningstid aktiverats, skall de avskrivas enligt plan inom fem år, om inte en längre avskrivningstid, högst 20 år, av särskild anledning kan anses överensstämma med god bokföringssed.

Ett affärsverk får, om det finns särskilda skäl, ta upp avskrivningar som överskrider planen.

24 §

Om den sannolika framtida inkomsten från en tillgång eller investering som hör till be-

stående aktiva varaktigt är mindre än den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som en nedskrivning. Nedskrivning kan emellertid inte företas i fråga om sådan nationalförmögenhet eller därmed jämförbar särskild förmögenhet som är i affärsverkets besittning med stöd av lag om affärsverket.

25 §

Från intäkter skall dras av de utgifter och förluster som orsakas av framtida förpliktelser, om

1) de hänför sig till räkenskapsperioden eller en tidigare räkenskapsperiod,

2) de skall anses vara säkra eller sannolika vid den tidpunkt då bokslutet upprättas,

3) den inkomst som motsvarar dem inte är säker eller sannolik, och

4) de baserar sig på lag eller affärsverkets förpliktelse gentemot en utomstående.

Från intäkterna får dras av även sådana av förpliktelser orsakade framtida utgifter eller förluster som kan specificeras och motsvarar bestämmelserna i 1 mom. 1—3 punkten.

Om det exakta beloppet av en utgift eller förlust som avses i 1 eller 2 mom. eller datum för dess realisering inte är känt, skall det tas upp bland balansräkningens avsättningar.

Förluster och utgifter som avses i 1—3 mom. får tas upp i resultaträkningen och balansräkningen till högst sitt sannolika belopp.

Värdenedgång i en post som tas upp bland balansräkningens aktiva får inte redovisas som avsättning.

26 §

I bokslutet får överföring göras till nyanaffningsreserver enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

27 §

Om en kostnadsföring som har gjorts beträffande finansieringstillgångar enligt 22 § 1 mom., beträffande omsättningstillgångar enligt 23 § 3 mom. eller beträffande balansräkningens bestående aktiva enligt 24 § visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

28 §

Om det sannolika överlåtelsepriset för ett jord- eller vattenområde eller ett värdepap-

per som hör till bestående aktiva på bokslutsdagen är varaktigt väsentligt högre än den ursprungliga anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna delen av anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning motsvarande högst skillnaden mellan det sannolika överlåtelsepriset och den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften. Om uppskrivningen visar sig vara obefogad skall den återföras.

Om värdet på de tillgångar som avses i 1 mom. har uppskrivits under räkenskapsperioden, skall ett belopp som motsvarar uppskrivningen tas upp i en uppskrivningsfond bland passiva. Fonden får endast användas för höjning av grundkapitalet. Vid återföring av uppskrivning skall det kapital som tagits upp i en fond i motsvarande mån minskas med det belopp som återförs. Om grundkapitalet i ett affärsverk har höjts genom utnyttjandet av en uppskrivningsfond och det kapital som tagits upp i fonden inte kan minskas med det belopp som återförs, skall ett motsvarande belopp upptas som en minskning av det övriga egna kapitalet.

29 §

Latenta skatteskulder och skattefordringar som beror på periodiseringsskillnader å ena sidan mellan intäkter och motsvarande skattepliktiga inkomster samt å andra sidan mellan kostnader och motsvarande, i beskattningen avdragbara utgifter får med iakttagande av särskild försiktighet tas upp som en särskild post i resultaträkningen och balansräkningen.

30 §

Resultaträkningen skall upprättas så att av den framgår hur räkenskapsperiodens resultat har uppkommit.

Avskrivningarna i bokföringen får inte överskrida de maximala avskrivningarna enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

Resultaträkningen upprättas enligt schemat i bilaga 1. Resultaträkningen skall upprättas mer detaljerat än vad schemat utvisar, om detta är nödvändigt för att de faktorer som har inverkat på räkenskapsperiodens resultatbildning skall kunna klargöras.

I resultaträkningen skall intäkts- och kostnadsposterna redovisas var för sig utan att de dras av från varandra, om sammanslagningen av intäkten och kostnaden i en post inte är motiverad för att ge en rättvisande

bild av verksamhetens resultat och den ekonomiska ställningen.

Posterna i schemat i bilaga 1 får sammanlösas, om deras upptagande separat endast har ringa betydelse när det gäller att ge en rättvisande bild av hur affärsverkets resultat för räkenskapsperioden har uppkommit och av den ekonomiska ställningen eller om sammanställningen leder till ett tydligare framställningssätt. I resultaträkningen skall dock anges omsättningen och räkenskapsperiodens vinst (förlust) samt de mellansummor som markerats med stora bokstäver i schemat.

31 §

Det resultatutjämningsförfarande som avses i 23, 24, 26 och 30 § får primärt användas endast i den mån detta är möjligt utan att räkenskapsperiodens vinst blir mindre än den som enligt statsbudgeten skall intäktföras till staten.

32 §

Som långfristig betraktas en sådan fordran eller del av fordran som förfaller till betalning efter en längre tid än ett år. Övriga fordringar är kortfristiga.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller även vid redovisning av skulder som långfristiga och kortfristiga.

Balansräkningen upprättas enligt schemat i bilaga 2. Balansräkningen skall upprättas mer detaljerat än vad schemat utvisar, om detta är nödvändigt för att balansräkningsposterna skall kunna klargöras.

Om affärsverket har en fordran hos den till vilken affärsverket självt står i skuld, skall fordran och skulden tas upp var för sig i balansräkningen. Också de övriga balansräkningsposterna skall tas upp utan att de dras av från varandra, om avdraget inte är motiverat för att ge en rättvisande bild.

De poster som angetts med arabiska siffror i schemat enligt bilaga 2, med undantag av andelar i dotterbolag inom samma affärsverkskoncern, får slås samman, om deras upptagande separat har ringa betydelse när det gäller att ge en rättvisande bild av hur affärsverkets resultat för räkenskapsperioden har uppkommit och av den ekonomiska ställningen eller om sammanslagningen leder till ett tydligare framställningssätt.

33 §

Noterna angående tillämpade bokslutsprinciper skall innehålla

1) uppgift om de värderingsprinciper och värderingsmetoder samt periodiseringsprinciper och periodiseringsmetoder som har följts vid upprättandet av bokslutet,

2) motivering, om sättet att ställa upp resultaträkningen eller balansräkningen har ändrats, samt effekterna av ändringen,

3) uppgift om rättelser som har gjorts i de uppgifter som ges om den föregående räkenskapsperioden,

4) redogörelse, om uppgifterna beträffande den föregående räkenskapsperioden inte är jämförbara med uppgifterna för den räkenskapsperiod som gått ut,

5) uppgift om intäkter och kostnader som hänför sig till tidigare räkenskapsperioder samt rättelser av fel, om dessa inte är av ringa betydelse,

6) uppgift om sådana delar av en enskild balansräkningspost som gäller flera balansräkningsposter, om denna uppgift är väsentlig, samt

7) grunden för den kurs enligt vilken fordringar samt skulder och förbindelser i utländsk valuta omräknats till finsk valuta, om den kurs som Finlands Bank noterat på bokslutsdagen inte har tillämpats.

34 §

Noterna till resultaträkningen skall innehålla

1) uppgift om fördelningen av omsättningen per bransch och geografiskt marknadsområde,

2) uppgift om poster redovisade som extraordinära intäkter och kostnader,

3) redogörelse för grunderna för avskrivningar enligt plan och ändringarna i dem,

4) redogörelse för de ändringar i avsättningar som ingår i intäkterna och kostnaderna, om de inte är av ringa betydelse,

5) uppgift om de sammanlagda beloppen av intäkter som erhållits av andelar i andra företag, av ränteintäkter och av räntekostnader, samt

6) specifikation av poster som har sammanslagits på det sätt som avses i 30 § 5 mom.

Den specifikation som avses i 1 mom. 6 punkten behöver inte göras, om sammanställningen endast har haft ringa betydelse för givandet av en rättvisande bild.

35 §

Noterna till balansräkningens aktiva skall innehålla

1) redogörelse för oavskrivna aktiverade forskningsutgifter,

2) redogörelse för oavskrivna aktiverade utvecklingsutgifter,

3) motiverad redogörelse, om avskrivningstiden för aktiverade forskningsutgifter eller utvecklingsutgifter är längre än fem år,

4) principerna för uppskrivningar och metoderna för värdering av tillgångarna i fråga,

5) uppgift om den ännu oavskrivna delen av anskaffningsutgiften för maskiner och inventarier som hör till bestående aktiva,

6) i det fall att ränteutgifter har räknats in i en tillgångs anskaffningsutgift, redogörelse för beloppet av ränteutgifter aktiverade under räkenskapsperioden samt uppgifter per balansräkningspost om oavskrivna aktiverade ränteutgifter,

7) uppgift per balansräkningspost om skillnaden mellan återanskaffningspriserna och de aktiverade anskaffningsutgifterna för tillgångar som avses i 19 § 4 mom. ifall den är väsentlig,

8) i punkt 7 avsedda uppgifter om värdepapper tillhörande andra balansräkningsposter än omsättningstillgångar,

9) väsentliga poster som ingår i resultatregleringarna, samt

10) specifikation av poster bland aktiva som har sammanslagits med stöd av 32 § 5 mom.

Utöver vad som bestäms i 1 mom., skall följande uppgifter om bestående aktiva, särskilt för anskaffningsutgiften och uppskrivningen, uppges per balanspost:

1) beloppet i början av räkenskapsperioden,

2) ökning och minskning under räkenskapsperioden samt överföringar mellan poster,

3) ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar i början av räkenskapsperioden,

4) ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar som hänför sig till avdrag och överföringar,

5) räkenskapsperiodens avskrivningar enligt plan samt

6) nedskrivningar och deras återföringar.

Utöver vad som bestäms i 1 mom., skall av de fordringar som avses i punkt B.II.2 bland aktiva i balansräkningsschemat i bilaga 2 separat uppges:

1) kundfordringar,

2) övriga fordringar samt

3) resultatregleringar.

Den specifikation som avses i 1 mom. 10

punkten behöver inte göras, om sammanställningen endast har haft ringa betydelse för givandet av en rättvisande bild.

36 §

Noterna till balansräkningens passiva skall innehålla

1) en specifikation per balansräkningspost om ökning och minskning av posterna i det egna kapitalet, överföringar mellan dessa poster under räkenskapsperioden samt beloppet av annat eget kapital i inledningsskedet,

2) enligt balansräkningspost specificerad uppgift om sådana till långfristigt främmande kapital hörande skulder som förfaller senare än efter fem år,

3) väsentliga poster som ingår i resultatregleringarna,

4) specifikation av poster bland passiva som har sammanslagits med stöd av 32 § 5 mom., samt

5) specifikation av väsentliga poster som tagits upp bland avsättningarna, om detta är nödvändigt för att göra balansräkningsposterna klarare.

Utöver vad som bestäms i 1 mom., skall av de skulder som avses i punkt D.7 bland passiva i balansräkningsschemat i bilaga 2 separat anges:

1) erhållna förskott,

2) leverantörsskulder,

3) finansieringsväxlar,

4) övriga skulder samt

5) resultatregleringar.

Den specifikation som avses i 1 mom. 4 punkten behöver inte göras, om sammanställningen endast har haft ringa betydelse för givandet av en rättvisande bild.

37 §

Noterna angående inkomstskatten skall innehålla

1) uppgift om de latent skatteskulder och skattefordringar som avses i 29 §, om dessa är väsentliga och inte har tagits upp i balansräkningen,

2) information om uppdelningen av inkomstskatter i skatter hänförliga till extraordinära poster, om denna uppdelning inte görs i resultaträkningen, samt

3) redogörelse för uppskrivningarnas eventuella inverkan på inkomstbeskattningen.

38 §

Noterna angående säkerheter och ansvarsförbindelser skall innehålla

1) uppgift om skulder för vilka affärsverket har pantsatt eller på annat sätt som säkerhet givit egendom, specificerade per säkerhetsslag för varje post av främmande kapital som redovisas bland balansräkningens passiva,

2) det sammanlagda värdet av de i 1 punkten avsedda säkerheterna, specificerat enligt nämnda punkt,

3) i fråga om säkerheter som affärsverket ställt för egen del på annat sätt än som avses i 1 punkten, det sammanlagda värdet specificerat per säkerhetsslag,

4) i fråga om säkerheter som affärsverket ställt för dotterbolag i affärsverkskoncernen, det sammanlagda värdet specificerat per säkerhetsslag.

Noterna angående ansvarsförbindelser och ansvar som inte ingår i balansräkningen skall innehålla

1) de nominella beloppen av hyror enligt leasinghyresavtal uppdelade i sådana som betalas under innevarande och följande räkenskapsperioder, samt de väsentliga uppsägnings- och inlösningsvillkoren i dessa avtal,

2) övriga ekonomiska ansvar för affärsverket som inte har tagits upp i balansräkningen.

39 §

Noterna angående personalen skall innehålla

1) uppgift om det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsperioden, specificerat per grupp,

2) räkenskapsperiodens löner, arvoden och det sammanlagda penningvärdet av de naturförmåner som jämföras med penninglön samt pensionskostnader och övriga lönebidrag, om de inte har specificerats i resultaträkningen, samt

3) lån och understöd som beviljats affärsverkets verkställande direktör och övriga personal till fullt belopp och väsentliga uppgifter om lånevillkor och återbetalning.

40 §

Övriga noter skall innehålla

1) uppgift om det belopp som inte har betalats till staten,

2) de aktier av olika slag som affärsverket besitter i bolag,

3) den finansiering som affärsverket får i statsbudgeten och som i bokföringen note-

rats som utgiftsrättelse eller utgiftsöverföring,

4) den finansiering som i statsbudgeten har beviljats för verksamhet som enligt lag bedrivs inom ramen för statsbudgeten, antalet anställda i denna verksamhet samt de löner och arvoden som betalas till dem, samt

5) det separata bokslut som avses i 11 §.

41 §

Utöver vad som bestäms i 33—40 § skall ett affärsverk som hör till en affärsverkskoncern i resultaträkningen eller balansräkningen eller i bilagor till dem uppta

1) finansiella intäkter från dotterbolag eller finansiella kostnader som betalats till sådana bolag,

2) de sammanlagda beloppen av aktier, andelar och lånefordringar som hör till långfristiga placeringar, specificerade enligt dotterbolag,

3) lånefordringarna och andra betydande fordringar hos sådana bolag, vilkas aktier eller andelar affärsverket innehar, samt skulderna till dem, specificerade enligt balansposter,

4) för varje sådant till affärsverkskoncernen hörande bolag eller annat bolag av vars aktier eller andelar affärsverket besitter en betydande andel, namn, ägarandel samt räkenskapsperiodens vinst eller förlust enligt det senaste bokslutet, samt

5) den borgen och annan säkerhet som affärsverket ställt för dotterbolag.

42 §

Bokslutet skall dateras och skrivas under av styrelsemedlemmarna och verkställande direktören. Har en styrelsemedlem eller verkställande direktören anfört avvikande mening om bokslutet, skall ett uttalande om denna bifogas bokslutet om den som anfört avvikande mening yrkar det.

Specifikationerna till balansräkningen och till noterna skall dateras och skrivas under av dem som har gjort upp dem.

Styrelsen och verkställande direktören skall bereda revisorn tillfälle att verkställa granskning i den omfattning som revisorn finner behövlig samt ge de upplysningar och den hjälp som revisorn begär.

4 kap.

Affärsverkskoncerns bokslut

43 §

Ett affärsverk som bildar en sådan affärsverkskoncern som avses i 4 a § lagen om statens affärsverk skall upprätta ett bokslut för affärsverkskoncernen och ta det in i sitt bokslut. Affärsverkskoncernens bokslut skall bestå av

- 1) koncernresultaträkning,
- 2) koncernbalansräkning,
- 3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen (koncernnoter), samt
- 4) affärsverkskoncernens finansieringsanalys.

Koncernbokslutet skall upprättas för affärsverkets räkenskapsperiod.

Vad som i 9 § 7 mom., 10 § 1 mom. och 12 § 2 mom. samt 42 § 1 mom. bestäms om affärsverks bokslut skall i tillämpliga delar iakttagas i affärsverkskoncernens bokslut.

Koncernresultaträkningen skall upprättas med iakttagande i tillämpliga delar av schemat i bilaga 1 och koncernbalansräkningen med iakttagande i tillämpliga delar av schemat i bilaga 2.

44 §

Affärsverkskoncernens bokslut skall upprättas som en sammanställning av affärsverkets och dotterbolagens resultaträkningar och balansräkningar samt de uppgifter som skall lämnas i bilagor till dem med iakttagande av god bokföringssed.

Koncernresultaträkningen skall utvisa affärsverkskoncernens resultat för räkenskapsperioden efter att koncernens interna intäkter och kostnader samt den interna vinstutdelningen och de andelar av dotterbolagens resultat som motsvarar utomståendes innehav har eliminerats. I resultaträkningen skall separat redovisas för koncernbidrag som ett dotterbolag till affärsverket gett och erhållit.

Koncernbalansräkningen skall utvisa koncernens eget kapital uppdelat i affärsverkets grundkapital, dotterbolagens bundna egna kapital, affärsverkets uppskrivningsfond, annat eget kapital för affärsverkets och dotterbolagens fria egna kapital samt affärsverkets vinst eller förlust för räkenskapsperioden efter att det till affärsverkskoncernen hörande affärsverkets och dotterbolagens inbördes fordringar och skulder samt inbör-

des innehav och besittning av aktier har eliminerats och de andelar som utomstående äger i dotterbolagen har tagits upp i balansräkningen som en särskild post.

Om bestämmelserna i 1 och 2 mom. på grund av affärsverkskoncernens sammansättning eller av någon annan särskild orsak inte kan iakttagas när bokslutet upprättas, får avvikelser från dessa göras på det sätt som förhållandena kräver. För avvikelserna skall redogöras i koncernbokslutet.

Dotterbolagens bokslut skall, om möjligt, före sammanställningen ändras i enlighet med detta beslut.

45 §

Noterna till koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen skall utöver de uppgifter som avses i 44 § innehålla

1) uppgifter om de dotterbolag som har sammanställts med och de som inte har sammanställts med affärsverkskoncernens bokslut samt orsakerna till att de inte har sammanställts med bokslutet,

2) uppgifter om principerna för upprättandet av affärsverkskoncernens bokslut,

3) redogörelse för de ändringar som skett i principerna och metoderna vid upprättandet av affärsverkskoncernens bokslut samt för inverkan av ändringarna på affärsverkskoncernens resultat och ekonomiska ställning,

4) motiverad redogörelse, om vid upprättandet av affärsverkskoncernens bokslut inte har följts samma värderings- och periodiseringsprinciper som i bokslutet för det affärsverk som hör till affärsverkskoncernen,

5) redogörelse för sådana förändringar i affärsverkskoncernens struktur som på ett väsentligt sätt inverkar på jämförbarheten hos affärsverkskoncernens bokslut med det bokslut för affärsverkskoncernen som har upprättats för den föregående räkenskapsperioden, samt

6) för varje sådant bolag där det affärsverk som hör till affärsverkskoncernen eller något av dess dotterbolag antingen ensamt eller tillsammans med andra bolag som hör till samma affärsverkskoncern innehar en betydande ägarandel, namn, ägarandel samt beloppet av det egna kapitalet och räkenskapsperiodens vinst eller förlust enligt det senaste bokslutet.

46 §

Affärsverket skall se till att dotterbolaget lämnar affärsverket de uppgifter som behövs

för att bedöma affärsverkskoncernens ställning och för att räkna ut resultatet av verksamheten. Affärsverket skall även se till att affärsverkets namn uppges i dotterbolagets verksamhetsberättelse.

47 §

I den berättelse över affärsverkskoncernens verksamhet som årligen skall lämnas till statsrådet skall ingå sådana förberäkningen av koncernens ställning och resultatet av dess verksamhet viktiga uppgifter för vilka inte behöver redogöras i affärsverkets eller dotterbolagets resultaträkningar, balansräkningar eller i bilagorna till dem, samt från koncernens synpunkt väsentliga händelser, även om de inträffat efter utgången av räkenskapsperioden.

Har ett affärsverk under räkenskapsperioden förvärvat ett dotterbolag, skall en redogörelse för detta lämnas i den berättelse som avses i 1 mom. I berättelsen skall dessutom uppges det genomsnittliga antalet anställda hos affärsverkskoncernen under räkenskapsperioden samt det sammanlagda beloppet löner som betalats till dem under denna tid.

48 §

I den berättelse som årligen skall inges till statsrådet över affärsverkskoncernens verksamhet skall om en sådan koncern (underkoncern) som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. (145/1997) lagen om aktiebolag och som affärsverkets dotterbolag bildar meddelas

1) underkoncernens omsättning och räkenskapsperiodens vinst eller förlust, samt

2) i fråga om varje till underkoncernen hörande bolag dess namn, antalet aktier som ägs av koncernen och andel av samtliga aktier.

5 kap.

Revision, fastställande av bokslutet och föredragningshandlingarna

49 §

Revisorerna skall för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse över affärsverkets och affärsverkskoncernens bokslut till vederbörande ministerium, som utan dröjsmål därefter skall föredra bokslutet för statsrådet för fastställelse.

Då affärsverkets och affärsverkskoncernens bokslut föredras för statsrådet skall

revisionsberättelserna fogas till de bokslutshandlingar som avses i 9 § 1 mom. och 43 § 1 mom. Specifikationerna till balansräkningen eller till noterna behöver inte fogas till föredragningshandlingarna.

50 §

I affärsverket och affärsverkskoncernen skall revisionen utföras i den omfattning som god revisionsred förutsätter.

När revisionen har slutförts, skall revisorn göra en anteckning om detta på bokslutet och i den hänvisa till revisionsberättelsen samt uttala sig om huruvida bokslutet är uppgjort enligt god bokföringssed.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett utlåtande om

1) huruvida bokföringen är ordnad och skött enligt bestämmelserna och god bokföringssed,

2) huruvida bokslutet är uppgjort enligt bestämmelserna och god bokföringssed,

3) huruvida affärsverkets förvaltning är ändamålsenligt ordnad,

4) huruvida bokslutet med bilagor och redogörelse som tillställs statsrådet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om affärsverkets ekonomi samt om uppnåendet av de mål som riksdagen och statsrådet har ställt upp, samt

5) huruvida revisorerna förordar att bokslutet fastställs och att räkenskapsperiodens vinst används eller förlusten täcks i enlighet med styrelsens förslag.

Revisorerna skall i sin berättelse vid behov komplettera bokslutsuppgifterna.

Revisorerna har rätt att i berättelsen lämna också andra upplysningar som de anser att bör meddelas statsrådet. Anmärkningar till affärsverkets styrelse och verkställande direktör skall antecknas i protokollet eller i någon annan handling, som skall delges styrelsen och vid behov vederbörande ministerium.

Vad som i 2—5 mom. sägs om revisionsberättelse skall i tillämpliga delar iaktas i den revisionsberättelse som skall avges över affärsverkskoncernens bokslut.

51 §

Är resultatet under affärsverkets räkenskapsperiod före bokslutsdispositioner väsentligt mindre än det av statsrådet fastställda resultatmålet, skall affärsverkets styrelse lämna en utredning i saken till vederbörande ministerium. Ministeriet fogar härvid utred-

ningen och sitt ställningstagande därtill till föredragningshandlingarna.

52 §

Konstaterar ministeriet eller affärsverkets styrelse att affärsverket inte har förutsättningar för en fortlöpande lönsam verksamhet, skall ministeriet föra saken till statsrådet. När verksamhetens lönsamhet bedöms skall beaktas de ersättningar som med stöd av 9 § lagen om statens affärsverk beviljas ett affärsverk för olönsamma uppgifter.

6 kap.

Bokföringsböcker och förvaring av bokföringsmaterial

53 §

Bokslutet och en förteckning över använda bokföringsböcker skall föras in i en balansbok, som skall vara bunden eller bindas in omedelbart efter bokslutet och vars sidor eller uppslag skall numreras.

Bokslutshandlingarna skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet.

54 §

Noteringarna i bokföringen skall göras på ett tydligt och varaktigt sätt. En registrering får inte utplånas eller göras otydlig.

Noteringarna i grund- och huvudbokföringen får göras som mikroutskrift på film eller på något annat sätt som möjliggör läsning med förstoringshjälpmedel och, vid behov, skriftlig återgivning i vanlig läsbar form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

Noteringarna i grundbokföringen och specifikationerna till huvudbokföringen får göras i maskinläsbara datamedier vilkas data vid behov kan tas fram i vanlig läsbar skriftlig form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

I bokföring enligt maskinell metod skall det sätt på vilket anteckningarna görs och sambandet mellan dem och resultat- och balansräkningen kunna konstateras utan att maskin används.

Beskrivningen av förfarandet vid maskinell bokföring innehåller en allmän beskrivning av datasystemet och en redogörelse för hur anteckningarna görs samt för registreringskedjan, in- och utmatningsmaterialet, granskningar och avstämningar för att säkra bok-

föringens riktighet och fullständighet, datalager samt förvaringen av bokföringsmaterialet.

55 §

Verifikationerna skall förvaras så att varje verifikation vid behov lätt kan hittas.

Verifikationerna får förvaras som mikroutskrift eller i någon annan form som kan läsas med hjälp av en teknisk anordning och vid behov tas fram i vanlig läsbar skriftlig form, om inte statskontoret bestämmer något annat.

Bokföringsböckerna, kontoplanen och beskrivningen av förfarandet vid maskinell bokföring skall bevaras minst tio år efter räkenskapsperiodens utgång, ordnade så att det utan svårighet kan konstaterats vilket kontosystem som har använts och på vilket sätt databehandlingen har utförts.

Räkenskapsperiodens verifikationer och annat bokföringsmaterial än det som nämns i 3 mom. skall bevaras minst sex år efter räkenskapsperiodens utgång, verifikationerna i den ordning de bokförts eller annars ordnade så att sambandet mellan verifikationerna och noteringarna i bokföringen kan konstateras utan svårighet.

Statskontoret meddelar vid behov närmare föreskrifter om förvaringen av bokföringsmaterialet.

7 kap.

Särskilda föreskrifter

56 §

Närmare föreskrifter om affärsverkens och affärsverkskoncernernas bokföring meddelas av statskontoret.

57 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Beslutet tillämpas första gången på bokföringen för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 1999.

Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 16 december 1993 om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncernens bokföring (1247/1993).

På uppskrivningar som gjorts före ikraftträdandet får affärsverket och affärsverkskoncernen tillämpa de bestämmelser som gällde då.

Forsknings- och utvecklingsutgifter som har aktiverats i balansräkningen före ikraftträdandet får avskrivas i enlighet med de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

De föreskrifter som statens revisionsverk

meddelat före ikraftträdandet med stöd av statsrådets beslut (1247/1993) gäller på de villkor och den tid som nämns i föreskriften, om de inte strider mot bestämmelserna i detta beslut.

Helsingfors den 17 december 1998

Finansminister *Sauli Niinistö*

Äldre regeringssekreterare Seija Kivinen

Resultaträkning

1. OMSÄTTNING	b) Intäkter från övriga placeringar
bland bestående aktiva
2. Förändring av lager av färdiga varor och
varor under tillverkning	c) Övriga ränteintäkter och finansiella
intäkter
3. Tillverkning för eget bruk	d) Nedskrivningar av placeringar
bland bestående aktiva
4. Övriga rörelseintäkter	e) Nedskrivningar av finansiella
värdepapper bland rörliga aktiva
5. Material och tjänster	f) Räntekostnader och övriga
finansiella kostnader
a) Material, förnödenheter och varor	11. VINST (FÖRLUST) FÖRE
EXTRAORDINÄRA POSTER
aa) Inköp under räkenskapsperioden	12. Extraordinära poster
ab) Förändring av lager	a) Extraordinära intäkter
b) Köpta tjänster	b) Extraordinära kostnader
6. Personalkostnader	13. VINST (FÖRLUST) FÖRE
BOKSLUTSDISPOSITIONER OCH
SKATTER
a) Löner och arvoden	14. Bokslutsdispositioner
b) Lönebikostnader	a) Förändring av
avskrivningsdifferens
ba) Pensionskostnader	b) Förändring av reserver
bb) Övriga lönebikostnader	15. Inkomstskatt
7. Avskrivningar och nedskrivningar	16. Övriga direkta skatter
a) Avskrivningar enligt plan	17. RÄKENSKAPSPERIODENS VINST
(FÖRLUST)
b) Nedskrivningar av tillgångar bland
bestående aktiva	
c) Exceptionella nedskrivningar av
rörliga aktiva	
8. Övriga rörelsekostnader	
9. RÖRELSEVINST (-FÖRLUST)	
10. Finansiella intäkter och kostnader	
a) Intäkter från dotterbolag inom
samma affärsverkskoncern	

I en resultaträkning enligt schemat ovan skall i underpunkterna b och c till punkt 10 separat uppges de intäkter som har erhållits från dotterbolag inom samma affärsverkskoncern. På motsvarande sätt skall i underpunkt f till punkt 10 uppges räntekostnader och övriga finansiella kostnader som utgör betalningar till dotterbolag inom samma affärsverkskoncern.

Från inkomstskatterna får de skatter som föranleds av extraordinära poster avskiljas och tas upp som en post efter punkt 12 i en resultaträkning som stämmer överens med schemat ovan. Då är rubriken för punkt 13 "VINST (FÖRLUST) EFTER EXTRAORDINÄRA POSTER".

Balansräkning

A k t i v a

- A BESTÅENDE AKTIVA
- I Immateriella tillgångar
1. Grundläggningsutgifter
 2. Forskningsutgifter
 3. Utvecklingsutgifter
 4. Immateriella rättigheter
 5. Övriga utgifter med lång verkningstid
 6. Förskottsbetalningar
- II Materiella tillgångar
1. Mark- och vattenområden
 2. Byggnader och konstruktioner
 3. Maskiner och inventarier
 4. Övriga materiella tillgångar
 5. Förskottsbetalningar och pågående nyanläggningar
- III Placeringar
1. Andelar i dotterbolag inom samma affärsverkskoncern
 2. Fordringar hos dotterbolag inom samma affärsverkskoncern
 3. Övriga aktier och andelar
 4. Övriga fordringar
- B RÖRLIGA AKTIVA
- I Omsättningstillgångar
1. Material och förnödenheter
 2. Varor under tillverkning
 3. Färdiga produkter/Varor
 4. Övriga omsättningstillgångar
 5. Förskottsbetalningar
- II Fordringar
1. Kundfordringar
 2. Fordringar hos dotterbolag inom samma affärsverkskoncern
 3. Lånefordringar
 4. Övriga fordringar
 5. Resultatregleringar
- III Finansiella värdepapper
1. Andelar i dotterbolag inom samma affärsverkskoncern
 2. Övriga aktier och andelar
 3. Övriga värdepapper
- IV Kassa och bank

P a s s i v a

- A EGET KAPITAL
- I Grundkapital
- II Uppskrivningsfond
- III Annat eget kapital
- IV Vinst/förlust från tidigare räkenskapsperioder
- V Räkenskapsperiodens vinst (förlust)
- B ACKUMULERADE BOKSLUTSDISPOSITIONER
1. Avskrivningsdifferens
 2. Reserver
- C AVSÄTTNINGAR
1. Avsättningar för pensioner
 2. Skatteavsättningar
 3. Övriga avsättningar
- D FRÄMMANDE KAPITAL
1. Lån från staten
 2. Skulder till kreditinstitut
 3. Pensionslån
 4. Erhållna förskott
 5. Skulder till leverantörer
 6. Finansieringsväxlar
 7. Skulder till dotterbolag inom samma affärsverkskoncern
 8. Övriga skulder
 9. Resultatregleringar

I punkt B.II bland aktiva enligt schemat ovan skall beloppet av långfristiga fordringar anges för sig. Detsamma gäller posterna enligt underpunkterna 1—5 i samma punkt.

I punkt D bland passiva enligt schemat ovan skall beloppet av långfristiga skulder anges för sig. Detsamma gäller posterna enligt underpunkterna 1—10 i samma punkt.

Medel som skall förvaltas särskilt skall tas upp som en egen grupp i balansräkningen.

Nr 1024

Utrikesministeriets beslut om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 14 december 1998

Utrikesministeriet har med stöd av 8 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), 7 § lagen om utrikesförvaltningen (1164/1987) samt 36 § förordningen om utrikesförvaltningen (166/1995) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

Detta beslut gäller de avgifter som uppbärs för utrikesministeriets och beskickningarnas prestationer.

Om inte annat avtalas särskilt, uppbär utrikesministeriet och beskickningarna inte avgifter av varandra.

2 §

Avgiftsfria prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna utför följande prestationer avgiftsfritt, om inte annat följer av 2 mom.:

1) tjänsteuppdrag som inte direkt gäller en enskild person eller ett enskilt företag eller en grupp som på annat sätt klart avgränsats,

2) åtgärder av handräckningstyp, vilka gäller en enskild person och vidtas i allmänt intresse,

3) nödvändiga tjänster för dem som utomlands råkat i nödställt läge eller anhållits, åtalats eller häktats,

4) åtgärder som hör till socialmyndigheternas verksamhetsområde och gäller faderskapsutredning, barnskydd, vårdnad om barn och underhållstrygghet för barn, bistånd i frågor där någon olovligen bemäktigat sig barn samt åtgärder som med stöd av internationella konventioner om indrivning av underhållsbidrag eller på basis av ömsesidighet är avgiftsfria,

5) förmedling av enskilda personers ansökningar och meddelanden till finska myndigheter när detta ankommer på beskickningarna,

6) åtgärder i samband med förmedling av pensioner och motsvarande prestationer som staten betalar till utlandet,

7) ömsesidigt utbyte av upplysningar och utbildning, som anknyter till myndigheternas samarbete, samt andra ömsesidiga prestationer,

8) anskaffande eller sammanställande för statliga myndigheter av utredning som gäller främmande stats lagstiftning,

9) information,

10) rådgivning och handledning som endast medför smärre kostnader,

11) informationsförmedling mellan Finland och andra stater eller internationella samfund,

12) utrikesministeriets bibliotekstjänst och utnyttjandet av forskarplatser,

13) tillhandahållande av handlingar och annat material i enlighet med lagen om allmänna handlingars offentlighet (83/51), samt

14) utgivande av expedition, utdrag, kopia och betyg i samband med ett anställningsförhållande och andra liknande prestationer.

För eventuella nödvändiga särskilda kostnader uppbärs ersättning enligt 17 §. För kostnader som förorsakas av tillhandahållande och återindrivning av ekonomiska bidrag till personer som avses ovan i 1 mom. 3 punkten uppbärs 300 mark för varje enskilt fall.

I enlighet med internationell praxis eller på basis av ömsesidighet är följande prestationer avgiftsfria:

1) svar på främmande staters förfrågningar om finsk lagstiftning,

2) delgivning i Finland av rättegångshandlingar eller andra handlingar som anlänt från utlandet, samt

3) svarande på sådana förfrågningar av i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt av i Finland verkande konsulat med utsänd konsul,

vilka gäller tjänster i enlighet med Wienkonventionerna om diplomatiska och konsulära förbindelser.

Om befrielse från betalandet av avgiftsbelagda prestationer i vissa fall bestäms i 4 § 5 mom., 5 § 4 och 5 mom., 6 § 4 mom., 7 § 3 mom., 9 § 3 mom., 10 § 2 mom., 11 § 2 mom., 13 § 3 mom., 14 § 1 mom. och 17 § 3 mom.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna uppbär avgift för följande offentligrättsliga prestationer:

- 1) resedokument,
- 2) visum,
- 3) uppehållstillstånd och arbetstillstånd,
- 4) intyg, samt
- 5) andra notariella prestationer och motsvarande offentligrättsliga prestationer.

För offentligrättsliga prestationer uppbärs fasta avgifter enligt 4—8 § samt ersättning enligt 17 § för eventuella särskilda kostnader.

I 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/87) bestäms om debitering av kostnader som utrikesförvaltningen förorsakas av anordnandet av hälsovård och företagshälsovård enligt nämnda lag.

4 §

Resedokument

För pass, diplomatpass, tjänstepass och pass för tjänsteresa uppbärs i expeditionsavgift 300 mark.

För nationell identitetshandling för sjömän, för främlingspass, för resedokument för flykting och för tillfälligt dokument som ersätter främlingspass eller resedokument för flykting samt för temporärt resedokument till medborgare i Europeiska unionen för hemresa (Emergency Travel Document ETD) uppbärs 300 mark.

För negativt beslut uppbärs 150 mark.

För nytt ibruktagande under giltighetstiden av diplomatpass eller pass för tjänsteresa, som beviljats för resa eller uppdrag, uppbärs 100 mark.

Avgift uppbärs inte för diplomatpass eller tjänstepass som beviljas

- 1) republikens president och medlemmar av hans familj,

- 2) medlemmarna av statsrådet, eller
- 3) anställda inom utrikesförvaltningen eller medlemmar av deras familjer.

5 §

Visum

För visum uppbärs expeditionsavgift enligt följande:

- 1) visum för flygplatstransitering ..60 mk
- 2) genomresevisum 60 mk
- 3) visum, giltigt högst 30 dygn ...150 mk
- 4) visum, giltigt 31—90 dygn
för en inresa180 mk
för två inresor210 mk
- 5) flergångsvisum,
giltigt högst ett år300 mk
för varje år därutöver180 mk

Avgift uppbärs även för ett negativt beslut. För överföring av gällande visum till ett nytt resedokument uppbärs 100 mk.

Avgift uppbärs inte:

- 1) av personer som inbjudits av riksdagen eller av Finlands regering,
- 2) av innehavare av diplomatpass eller tjänstepass som i tjänsteuppdrag reser till Finland eller via Finland,
- 3) av medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat med utsänd konsul eller av medlemmar av deras familjer,
- 4) av barn som antecknats i en förälders resedokument,
- 5) av personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av välgående humanitära skäl, eller

6) av personer som med stöd av en internationell överenskommelse erhåller visum utan avgift, och inte heller av personer som deltar i möten som anordnas i Finland av Förenta Nationerna och dess underorgan, av Europarådet, av Europeiska unionen eller av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

Ministeriet beslutar om beviljande av visum utan avgift:

- 1) till följd av storolyckor och motsvarande situationer, då humanitära skäl talar för det, samt
- 2) till skolungdoms- och ungdomsgrupper som deltar i undervisnings-, kultur- eller

idrottsevenemang och som inbjudits av arrangörerna och vilkas medlemmar är under 18 år.

6 §

Uppehållstillstånd och arbetstillstånd

För uppehållstillstånd och arbetstillstånd uppbärs separat för vardera en expeditionsavgift om 400 mark. För uppehållstillstånd och arbetstillstånd som beviljas gemensamt för flera personer är avgiften 400 mark per person, skilt för vardera tillståndet.

Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

För överföring av gällande uppehållstillstånd och arbetstillstånd till ett nytt resedokument uppbärs 100 mk per tillstånd.

Avgift uppbärs inte:

1) av medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat med utsänd konsul eller av medlemmar av deras familjer,

2) av barn som antecknats i en förälders resedokument,

3) av personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av välgående humanitära skäl.

7 §

Intyg och utdrag

För intyg som skrivs in i en färdig handling eller för intyg som separat skrivs ut samt för utdrag ur handling uppbärs 60 mark i ministeriet och 150 mark i beskickningarna. Om flera intyg skrivs in i en och samma handling uppbärs avgift för varje intyg.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. uppbärs för bevis av köpvittne 400 mark och för interimsnationalitetsbevis för handelsfartyg 500 mark.

Avgift uppbärs inte:

1) för intyg som behövs för sökande av socialbidrag eller understöd, eller

2) för intyg som utges till medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat med utsänd konsul.

8 §

Övriga notariella tjänster och motsvarande offentligrättsliga prestationer

För andra än i 2 § och 4—7 § avsedda åtgärder som ankommer på utrikesförvaltningen enligt lag, förordning eller internationella överenskommelser uppbärs 200 mark. För åtgärder i samband med upprättande av en ny skeppsdagbok uppbärs dock 500 mark och för mottagande av sjöförklaring 700 mark.

9 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

Andra avgiftsbelagda prestationer är:

1) delgivning till utlandet,
2) anskaffning av handling och utredande av adress,

3) handläggning av kvarlåtenskapsärende,
4) fotokopia eller annan kopia av handling, teknisk upptagning eller annat material,

5) tryckalster som inte gäller information,
6) användning av utrikesförvaltningens interna post och datanät,

7) föreläsar-, tolk-, översättnings-, utrednings- och efterforskningsstjänster samt andra sakkunnigtjänster,

8) tjänster för exportfrämjande,

9) utbildningstjänster,

10) användning av ministeriets och beskickningarnas lokaler, möbler och apparatur samt kontorstjänster, samt

11) annan prestation på basis av uppdrag och motsvarande, som hör till utrikesförvaltningens verksamhetsområde.

För andra avgiftsbelagda prestationer uppbärs i 10—16 § fastställda fasta avgifter, avgifter enligt debitering per timme eller avgifter enligt andra företagsekonomiska grunder.

Med beaktande av statens helhetsintresse behöver smärre avgifter inte debiteras.

10 §

Delgivning till utlandet

För delgivning av rättegångshandling eller annan handling uppbärs 500 mark. Avgiften uppbärs också för delgivningsförsök.

Avgift uppbärs inte:

1) i ärenden som hör under allmänt åtal,

2) i ärenden enligt utlänningslagen (378/91),

3) i ärenden där fri rättegång har beviljats innan begäran om delgivning gjordes, eller

4) i ärenden som anhängiggjorts av sociala myndigheter på tjänstens vägnar.

11 §

Anskaffande av handling samt utredande av adress

För anskaffande av ämbetsbetyg eller av annan handling i utlandet och för utredande av en i utlandet bosatt persons adress uppbärs 400 mark. Avgiften uppbärs också för försök att anskaffa handling eller utreda adress.

Avgift uppbärs inte av myndigheter som sköter socialärenden och inte heller av offentligt rättsliga samfund.

12 §

Skötsel av kvarlåtenskapsärenden

I ärenden som gäller kvarlåtenskap i utlandet uppbärs följande avgifter:

1) för bistånd i liten skala 500 mark,
2) för utredning, mottagande och redovisning av kvarlåtenskap till arvtagare 2 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 500 mark och högst 30 000 mark, samt

3) för ovan i 2 punkten avsett bistånd samt för anskaffande, upprättande och översättning av de handlingar som behövs sammanlagt 5 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 750 mark och högst 50 000 mark.

13 §

Kopior, avskrifter och trycksaker

För kopior uppbärs följande avgifter:

1) Papperskopia 2 mark i A 4-format och 4 mark i A 3-format för varje sida,

2) kopia i maskinskrift 50 mark för varje diskett plus diskettens pris,

3) fotografi som ministeriet eller beskickningen har upphovsrätten till, 50 mark samt i publiceringsavgift 200 mark för varje gång.

Avgift uppbärs inte om en kopia lämnas som en del av någon annan avgiftsbelagd prestation.

För förvaltningsområdets trycksaker, med undantag av informationsmaterial, uppbärs ett pris som motsvarar deras självkostnadspris.

14 §

Användning av utrikesförvaltningens interna post och datanät

För användning av utrikesförvaltningens interna post uppbärs 100 mark i expeditivavgift och försändelsens självkostnadspris enligt vikt och adressat. Avgift uppbärs inte av republikens presidents kansli, den som är anställd av utrikesförvaltningen och inte heller av dennes familjemedlemmar.

För användning av ministeriets datanät är avgiften 500 mark i månaden för varje användarnamn.

15 §

Sakkunnigtjänster

För föreläsning, tolkning, översättning, utredning, efterforskning, exportfrämjande och andra sakkunnigtjänster och motsvarande tjänster uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst 500 mark för varje timme som använts för att producera prestationen.

16 §

Övriga prestationer

För utbildningstjänster till utomstående, för användning av lokaler, inventarier och apparatur i ministeriets och beskickningarnas besittning, för kontorstjänster och andra prestationer som grundar sig på ett uppdrag uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst en avgift som motsvarar självkostnadspriset.

17 §

Ersättning för särskilda kostnader

För utrikesförvaltningens nödvändiga särskilda kostnader för prestationer uppbärs utöver de fasta avgifter som bestäms i 4—14 § följande ersättningar:

1) för resekostnader och andra kostnader ett belopp som motsvarar resekostnadsersättningarna enligt bestämmelserna i statens allmänna tjänste- och arbetskolektivavtal eller de faktiska tilläggsutgifter för resan som bestäms på annat sätt, samt

2) utgifter för köp av tjänster av utomstående till fullt belopp, dock inte normala posttaxor.

Ersättning för särskilda kostnader uppbärs också i det fall att fast avgift inte uppbärs enligt bestämmelserna i detta beslut. Ersättningen uppbärs dock inte om indrivningskostnaderna skulle överstiga det belopp som skall uppbäras.

18 §

Uppbärande myndighet

Avgifterna uppbärs hos den betalningsskyldige av den som producerat prestationen, antingen utrikesministeriet eller en beskickning. Av särskild anledning kan ministeriet uppbära en avgift för en beskickningsräkning.

19 §

Betalningsvaluta

Beskickningarna uppbär avgifterna i fritt konvertibla valutor eller i finska mark i enlighet med det som utrikesministeriet har bestämt i fråga om användningen av valutor inom beskickningarnas betalningsrörelse. En avgift mottas dock också i stationeringslandets valuta, om valutabestämmelserna i stationeringslandet förutsätter detta.

20 §

Valutakurs

Som växelkurs för valuta används den kontokurs som ministeriet har fastställt. Om

Helsingfors den 14 december 1998

Utrikesminister *Tarja Halonen*

skriftligt verifikat finns över valutaväxlingen, används dock den växelkurs som anges på verifikatet. Valutabeloppet avrundas till den närmaste enhet som är i allmänt bruk inom den lokala betalningsrörelsen.

Om kontokursen ändras minst 5 % skall beskickningarna granska valutavärdet för sina i 4—8 § samt 10—15 § avsedda fasta avgifter i enlighet med kontokursen för den månad då förändringen inträffade.

21 §

Avgifter som uppbärs av honorär konsul

En honorär konsul har enligt 7 § lagen om utrikesförvaltningen rätt att behålla de avgifter som han uppburit för prestationer som utrikesministeriet med stöd av 6 § 2 mom. sagda lag har bemyndigat honom att utföra. De ovan i 4—6 § avsedda avgifterna redovisas dock till staten.

Om en honorär konsul deltagit i skötseln av ett sådant kvarlåtenskapsärende som avses i 12 § 2 eller 3 punkten, kan beskickningen bestämma att till honom i arvode skall betalas högst hälften av den avgift som skall uppbäras enligt nämnda punkter.

22 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2000. Avgifter enligt detta beslut uppbärs för prestationer som beställts under beslutets giltighetstid.

Avdelningschef Kaarlo (Charles) Murto

Nr 1025

**Social- och hälsovårdsministeriets beslut
om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst**

Utfärdat i Helsingfors den 16 december 1998

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 43 a § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948), sådant det lyder i lag 973/1980 beslutat:

1 §
Den i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst avsedda inkomstgräns som berättigar till tilläggsränta till fullt belopp är i varje dyrhetsklass 25 112 mark.

Genom detta beslut upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 29 december 1994 om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst (1529/1994).

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 16 december 1998

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Överinspektör Anne-Marie Brisson